

J. H. Euron autisto

Wäy selmä luonnollisen osa
(Himo tai Intoluimo)

Luonnostelussa päätytyt

mm. 30.3. ja 4. 7. 1896

I vuoro

Seurailijat: Äiti (Anni)
Saarni
Tuulikki

II vuoro : Paltimo
Valva
Emmi
Elvi
Osma
Uuno
Saarnio

I saw no

alk
130/13 96
Hyvink

0.
Anni. Samueli!
Tagermi. Ab.²
Anni. Laitoinho Linä oikeissa ajissa
Aapamalla
Laitoinho Noutamaan?
0.

Saarni. ^{Siuntytti} ~~Lautan~~ ja Valjastimme sen Isalle.
 Kun Vankam Ruunan, jolla ei Riihkoille si
 Kä ojan Hassa-hyppi.

Anni. Tapa tuo pöytäkaan Lisksi Revon
Pöytäle. Kovin on lasallinen kuin Hankus.

Saarni. Niin, hän on nuoren nykyisen itseni
Mallainen, Lita ~~kun~~ ^{kuin} nuoren nykyisen Kehin
työskauten lapsi. Hän ^{viisikymmentä} ~~on~~ ^{vain}, niin pal-
jo kuin se hänestä itsestään johtuu, on totta.
Toista on Vanhempien, varsinkin into-
himaisen Tuulikien, joka syntyi Miehkeimmän
ikäni hedelmänä.

Ami. Känsestä minä olen Vestruunalaisten,
sillä häväs minun luonteissani. Allin on
vammien sekaitas molemmista: pillitty kuin
syriniitä, vaikkoi lieppiä väy. - Muistit.
Ko parma tyynyyn istuimelle?

Jaarmi. Kristin, tyyny on sekä jalkovaipan
 Wiljo asetti vielä ketunahkan reon ~~perään~~

Anni. Iskin Niellä - Sitä Rouwenpi.

~~Spunni~~ Saarni. Tulepas nyt, Anniseni, katso
maahan tätä paikkaa jossa ^{Tästä suuresta kirjasta} helvästi sanotaan,
että, lihan himo on huolema." Ja tässä pois
Kassa: "Sitten himo himo välttävyyt on, niin se syynytään syynin
Anni (tarkastaen kirjasta). Mutta siinä samassa
kirjassa sanotaan, että "liha himoitsee henkeä
ja henkeä lihaa vastaan". Se tuntuu siltä
kuin sanoisi: "Kylmä vastustaa lämmintä ja
lämmintä kylmää, mataluus korkeutta kor-
keus mataluutta ja lämmintä mataluutta ja korkeus on ^{välillä} ~~suhteellista~~.
Kun mataluutta. (Tämä siinä kengen himon
kiihkeä. Ja kengen himo on juuri iästohimoa.
~~Siinä kirjassa puhutaan myöskin joulun
muutoksesta ihmisen kukaan sika
sitten syynitän saarta.~~

Saarni. Kyllä siinä haastat noin iästohimoi-
sesti. Emmeko oisi tyynesti keskustella?
Anni. Se on luontoani, ja kipeässä mikä
perustan luontoon täytyy olla jotain vikeu-
tella. Muuten on maailma kaikkein pe-
rustuksittaan kiers ja väärä.
Saarni. Siinä olet papin tytär ja haastat tavol-
lavoim.
Anni. Mutta -- etkö siinä enää olekaan
vapamielinen?

Saarni. Kyllä, kyllä. En sitä siltä sano. Siinä
vastoin olen siltä kypilläni, vaikka ihmettelen,
että papinkin tytär --
Anni. Juuri sen vuoksi, että se vakkau-
mus, jonka ^{tämä} Kotona, oli ~~ainoastaan~~ mi-
nua ^{väkisin} ~~perutattua~~, jiti minun ~~tästä~~ ^{siis} ~~siis~~
sesti jatkas päästä ja pyrkien rakenta-
maan ^{olakin} ~~omaani~~, vaikka pyrkimisenkään
se outin jäänyt. ~~Emmekö me haistell~~
~~pyrkimään ilmeisesti rakentamaan, se.~~
~~otte to miellet.~~ Minä olen enemminkin käytölle.
Sen elämän ihminen ja ^{loputtomat} ~~siksi jätän~~ ^{loputtomat} ~~mielini~~
~~sest jätän~~ ^{työnsä} ~~työnsä~~. Mutta tuon Raikentien
~~siinä jätän jo tietää minunkin sekin,~~
~~että se kukaan on ole isälleni pe-~~
~~ringt.~~
Saarni. Minunkin minulle. -- Siinä oletkin oike-
assa.
Anni. Mutta tuon Raikentien siinä jo jätän
tietää, minunkin ^{siis} ~~sestä~~ ^{siis} ~~intohimoisuuksiin~~
ken isälleni perinyt.
Saarni. Niin, niin. Hänen iästohimonsa
muuten olen vakkauksen. Mutta alkaisin
me siltä puhukko.

5.
mies ja elämäntyön suorittanut. Jos
minä vielä voisin virkami pitää, niin
olenkinhan sinua nuorempi. Sinä voit
lat nyt maatilkkusamme, joka parhaan
lopui sekä terveytesi että nykyisiin
periaatteihisi. Mitä sinäkin tarvitaan.
Ja kuka tietää, mikä sinä vielä pystyt,
kun pulatus-uunisi korjautuu. He-
hän sinut oikeastaan lopulta lauantti.
Saarni. Kellin vaimon - minun pitäisi
sanoa: sisareni,illä olkoon väliin
me (munkin ^{intohimaton} veljen ja sisaren ^{noita} - sinä
kaatat vaan minua loputtamaksi,
kun et tahdo tunnustaa intohimojen
vahingollisuutta. Kaikki muut pär-
kyvät ja ^{tykö} ~~esse~~ rakennuskin ^{kokoon} ~~toimittu~~ ^{maahan}
kun tiekit pääsevät valloilleen.
Intohimot ~~ovat~~ minun ~~ovat~~ lausivat.
Mutta niiden aika on nyt lopussa. Mi-
nä tahdon pelastaa mitä on pelastetta-
vissa.

Anni. Minua kühottaa tuo ponnistus
olemattomia valtoja vastaan.

[illegible]

Jaarni. Tänä näet edessäsi esimerkin.
Anni. - jota minä en koskaan unohda.
Jaarni. Vieläpä voit pian vielä ^{niinkuin kullasta} nähdä
 toisinkin esimerkin, jos Waino Waurio on
 kuraunut ajan kengessä kumtavaa to-
 tunteen kumtavanosta.

Ami. Niir - hän tulee piäkouppungista.

Saarni. Ja on Ruuhkan parannuksen ja
edistyksen ystävä.

Ami. Toka On paasuttamat Kontoria.
tutkintansa tehnyt mukamaan matkansa
tous ja tehnyt mukamaan matkansa

Jaarmi. Hän ei ole voinut olla toturi
delle kummo.

delle ^{ripulite} ~~peruro.~~
 Anni. ~~Stirico~~ ^{en.} ~~Kaupin~~ ^{totutusay} ~~peruro~~ ⁿⁱⁿ ~~laikalla~~ ^{laika}
 nallazi.

Saarni: Joskän on siikansa nuor-

Armi. Sitten hän on, mutta myöskin
kehityksen mies.

Saarni. Juri Tammä tie Viepi Kehitp.
seen. 1.1. 1888. Tammä tie immott

seen.
Ammi. Laihaan, hengeltämään, imotto-
maan, pönneltemään. Mutta olkosaki
^{näin.}
~~Kammatari~~. Miva en sillekän
luovu kuivastani.

$$\frac{1}{4} \text{ g.}$$

Swami. Tine st ole wiela herannyt.

Armi. Niin, minä on ole koskaan ^{niin tyvä-} ~~olla~~
jatkantunut omia tekijöitä ^{että olisin} ~~että olisin~~ ^{että olisin} ~~että olisin~~
nyt. Siis on ole koskaan puolesta puolesta

mut pimeihin kothvikin, että olisin tuntu
mut tarvista pimeästä kirkasta
Markkulan, ^{postiajasta} ^{alleen} ^{hilloon} ^{glennataan.} ^{että} ^{minä} ^{glenn} ^{aina} ^{ollut}

jotenkin terve. - Ja tuossa tulee tyttö
minun luontokasiksi. Oletko nyt kysynyt
ostoksista?
Lämpimässä ja tehnyt ostokset?

Tuulikki. Kailikki on nyt toimittamassa

Ja sitä kyllä kiinnä minä paitani
rikkon hippomaaan sen kevon kuonias-
autotaimia - Suo autteeksi
su tulla ja jos et ota halloa, niin sano
~~sin autotaimia~~

Saarni. Ennen de vaatingt sinua te
Kelenään. Lapteen.
(istään kypäillen).

Tuulikki. (Hän on ^{kuin} pyhä ja tulta sinua kuin
tän. Ajattelepas, äiti, kun ei muruta sen
kuin istu ja pitele, niin se varustaa
ja minä vielä leikkiläisi näppäsin lauta
sille — siksi se tullaan kovan ja panti selin.

Anni. Se oli Haron attamisti.

Tuulikki. Kätän vieläkin isäni ja
äiti, että siellä minun ajissa
pääsin. Minkä ole pittemmin kotona
luovissani ohjessint, vaikka olen
iloinnuttin olen?

II *seurio*

Vilho Peltomaa.

Ylioppilasta ja kansaa.

Uusi Minäkin tahtoisin välisti kuokua!

Valva. Eurnin! Kaikinta Papsintasi into
hinnaisimman, joka on kuin tuleliekki!
Ja luultavasti hiinikolaa?³

Saltillo. Quinta Avenida y San Carlos.

Valva. Katsopi tulikipunaista Joo Aurio,
 jinkun luolet, on sinen kannallasi, että vi.
^{kannus} kaan kaikkea ~~kaikkia~~ tuota ja intohimua,
 niin mikset loittanut ^{kavhallista} Osma priikaasi ~~tästä~~
 kantisalen? ^{kanta} ~~vasta~~ ?

Pallino. Asman Nautikella Haitoin mylly
Pellipin Tapvitoan Tassinta Juonnetta. Ant.
~~Ant.~~ ~~Tavvito~~ ~~Eauville~~
ta juri Emmen kuvue Tavvitace - -
70

Valva. *Antea Paramosueria*, Turkvital.

Pattino, Jussi nim. Kuo kaksi: tulinen tyttö ja tuli-
nen neuvonen kerätessät suurimassa maai-
kässä suurin vastuuvelisyyden.

Valva. Sitten minä en jaks kanta mitkiksi
ja kaikkein vähimmän nuoreksi mitkiksi.

Palto. Tietysti sinä puolestat Emmiä
 omaa luomettasi - ^(ei k) hän on ^{migraation} pikkheimmän i-
 käni hedelmä.

Valva. Emmistä tahdon minä olla vartunalla
 non, sillä hän on minun luonteiseni. Eli

Paltamo. Ninkkisen Osmo ^{myyminen} Konttinen
itsestä Paltainen. Hänen sisäisen armen.

sa, niinpä aljoa Min se hämentä itsestään
jokun, on trattu. Samoin Elvin —

Valva. Elvi on sekoitus meistä muutam
mistä: pillitty Min tyvimä, jonka liekkä
ei näy. Miten omeen tulee, niin eikä lie
kullakin luanteella ovat omeessa elst.

Taltimo. Miten yksi on turpeellinen, ~~vanha~~ ^{vainonai}
~~metallisuus~~: että sammutamme iso
Minon tuliset hiilet itsestämme, ja aie
tämme tyyventä elämän jälkeksi purren
asetupas just tähän — ilman intohimoa.

Valva. ~~Elvi on pöyhä~~ ^{Elvi on pöyhä}. Miten ikä
asettuissinkin, niin tekisin sen luanteen
muokkaa, inhalla tai ismolla — tuota
lentoa ~~pitäähän~~ ^{perseystä} —

Taltimo. Kyllä kartaudella, mutta ilman
intohimoa.

Valva. Kerran minussa! Mutta kartau-
kan juuri on kiikkäti —

Taltimo. Miten siunlle näytän mitä syys-
taun tässä kirjassa (kuvaa) ^{raamattun} ^{selua}
ja lue: "Täällä Min Min on pöyhä" ja toisessa ^{puolella}
se synnyttää synnin, mutta Min synti tyy-
tett on, ~~niin se synnyttää~~ ^{Minon} ~~Minon~~

Valva. Mutta samassa kirjassa ^{raamattun}

3.
että liha himoitsee henkeä ja henki lihaa
vastaan. Se tuntui siltä kuin sanoisi:
Hyvä vastustaa Lämmintä ja Lämpimän
Kylmää, mataluus Korkeutta ja Korkeus ma-
taluutta, vaikka Kylmä ja Lämpimä, ma-
taluus ja Korkeus ovat suhteellisia.
Eikö sinä henzen himoa kieltä? Ja
henzen himo on intokivon.

Paltimo. Kytkin sinä puhut vain into-
himoisesti, minun ~~himo~~ ^{himo}

Valva. Se on luontoani ja kaikessa mi-
nä perustan luontoon täytyy olla jotain
oikeutettua. Muuten on maailma kai-
kelta perustuksiltaan kiero ja väärä.

Paltimo. Sinä olet papin tytär ja pu-
hut tulla tavoin!

Valva. Mutea -- etkö sinä enään ole.

Noan vapaamielinen?

Paltimo. Tietysti. En sitä siltä sano. Paim-
en.

Vastoin olen sitä hyvilleini, vaikka ihmette-
len, että papin tytär -- ^{kotona perimäni}

Valva. Juri sen vuoksi, että ~~se~~ ^{se} miellyi
teet, ~~mutta~~ ^{mutta} ~~hatsuani~~ ^{hatsuani} paim, minun vä-
nisiin pyytättiin, jiti minun viistä päästä

ja pyrkii rakentamaan jotakin omaa.
Vaikka pelkkään pyrkimiseenkin se on

6.
jäätty. — Minä olen ensimmäiseen käytölliseen
elämän ihminen, siksi loputtamat viettä-
miset jätän ^{pitämyksille.} ~~hitaammille.~~

Talimo. Niinkuin sinulle — siinä oletkin
~~sitten~~, vaimoseni, vikeässä.

Valva. Mutta tuon Vaikenhan sinun jo
pitäisi tietää, niinkuin senkin, että mi-
nä intokimoisuteni olen isältäni pe-
rinyt.

Talimo. Niin, niin. Hänen intokimona
kuntun olleen Vallankimo. Mutta etkö
me siitä —

Valva. Ja minun Vallankimoni on hal-
lita ja pöytänoita lapsia, sekä kunn-
ankimoni seisoa tai kaatua koulun
palveluksessa.

Talimo. Ei kimo — se on aseeni sitä
velvollisuuden tunnoksi.

Valva. Minihän ei minulta asiaa.

Talimo. Se minua vieläkin vaivaa että
minun ennen sinua piti virkato pöytä-
ja laopua koulun palveluksesta. Ja kui-
tenkin minä olen mies, jonka pitäisi kestää
enemmän ja vastata iteltään enemmän.

Valva. — Krim nainen. Usko minua,

Paavo. Tinnussa kyttee vielä kunnianhimoa ja ylpeyttäkin.

Paltamo. Mutta onhan niiken velvollisuus Valva. sama kuin naiselkin: suorittaa se tehtävä, johon kypsy ja lahjat riittävät. Tällä niikhillä vaan on suurempi ylpeys ja itserakkauts, siksi vaaditte itsestänne enemmän.

Paltamo. Se aika on nyt minusta jätetty nyt. Tästä lähtien tulohan tiistella kaikkia intokimaja vastaan.

Valva. Millä aseilla? — ilman intokimajaks?

Paltamo. Ilman intokimaja — Työasen järkeen perustuvan vakautuksen aseilla.

Valva. Heikot aseet. Niillä voitetaan ainoastaan liikutuneet joukko ^{linnaluttomia} ~~linnaluttomia~~ ~~nuoria~~ ja vanhuksia. Nuoret ja elinvoimaiset ihmiset seuraavat intokimajien virtoja.

Paltamo. Niin nuoret ja aistilliset. Mutta henkevämmät seuraavat aatevirtoja.

Valva. Milläin viitä heihin intokimajien joukko liikutetaan. Taihka milläin heidän intokimajansa niinkin kiintyy.

Tallinn. Siinä puhut oman luonteesi mu-
kanaan ettei ajattele, että Kuorisossa.
Kii on ajattelena -

Valva. ja kädensavienä kahvauksia
jotka annettiin ^{jotain} ~~muutakin~~ ^{saaren} ~~puolesta~~ ^{poljoja} aja-
tella ja tähän toimittaa. Ja kukaan sit-
tiä kaikkia, jotka jotakin toimittelivat.

Paltamo. Niin, niin, Valpaseni, sinä olet oi-
keassa. Minäkin olen erimerkkinä hitaista
ja laamattomista. Mutta siihen ovatkin
syynä intohimoni josta minun erimen
aikojani kuluttivat ja polttivat.

Valva, tarttua kiihkeästi mieheensä päteen?
Jos anteeski, ^{miehenä} ~~anteeski~~! Sinua en
tarkvittanut. Sinäkän et ketään pääti, vaan
kaikille anteeski annat, jopa ^{varkaille ja kuppajaisiin} ~~ehroville~~
^{raskaan} ~~varkoillekin~~. Sitä pitäisi sinä olet jo pla-
mäntynsi suorittanut. Jos minä vielä voin
virkami pitää, niin olenkinhan sinua neu-
rempi. Sinä hoidat nyt maastikkuanne,
joka parhain lopii sekä terveytesi että
nykyisiin periaatteikhi. Miestä tulinakin
tarvitaan. Ja kuka tietää, mihin sinä viid-
nystyt, kun sulatus uunisi korjautuu —
sekä sinut oikeasteran lopulta lauantti.

Tattimo. Kellin vaimoni! — minun pitäisi
sanoa: sisareni, sillä olkoon välimme
intohimoton mielen veljen ja sisaren —
noim sinä kaartelet vain minua lahduttaen
kesi, kun et tahdo tunnustaa intohi-
mojen vakingsuutta. Kaikki muut
järkyvät ja koko rakennuskin lymähtä-
romahdtaa, kun liekit pääsevät valloil-
leen. Intohimot minun romahtavat.
Mutta niiden aika on nyt lopussa. Minä
tahdon pelastaa mitä vielä on pelastetta-
vissa.

Valva. Minua kiihottaa tuo ponnistelu ole-
mattomia valtaaji vastaan.

Tattimo. Minna ei saa mikään kiihottaa. Tyttö
tassista tytti ilman intohimoja.

Valva. Joka se onkin inhottavinta ja är-
yhtävintä! — Anteksi, Paavo! Minä olen
niin hullittu. Minä tarkoitan, että sinä
olet härsiväinen kuin pyhiä Sebastianin
muistathan taidemuseosta sitä marttyy-
rin kuvaa, jonka ^{ihana muoto} ~~muoto~~ oli täynnä nuo-
kia aumuttu eikä hän yrittänyt kukaan
mitä poisrepää tai itseensä puolustaa.
Sinäkin painat elämän saat vain syven-

1 Paltimo. Minä kestän minne kestän.

Valva. Mutta sitä et voi minulta vastata.

Paltimo. Minä en vaa di kelliän mitään. Minä vaan julistan viitä pidän pikaa.

Valva. Terve ja voimakas luonne joko typpellen joutavundellen työntää taikka rajulla iutaki. molla kimmahuttaa vastukset ja vasaamat loituu itsestään. Gtā vireissä se on om. junaan uhkariakin vaaroja. Minä en voisi kestää elämän monia vaikutuksia. jollen voisi miikin vastata ^{joko} annostuen kii. vastuen, vihartuen tai kokestuen. Vastamaton siltäminen on sietämättömyys.

10.
niä use sydämessä. Sitä et voi kauan kestää — ~~trikkasimmo työtty olla miikka~~
~~taasnot~~.

Paltimo. Sinä näet edessäsi esimerkin.

Valva. jota minä en koskaan nosteta.

Paltimo. Vieläpä pien voit nähdä toisenkin esimerkin, jos Väinö Vaurio, niinkuin luvlen, on seurannut ajan hengessä kuntavaa to. tuntu.

Valva. Kii — hän tulee pääkaupungista.

Paltimo. ja on kaiken parannuksen ja edistykseen ystävä.

Valva. On suorittanut akateemiset tut. kintansa ja tehnyt ulkomaan matkansa.

Paltimo. Hän ei ole voinut olla totundelle kunnos.

Valva. Ei. Mutta olisiko sinun totuutesi myös.

Kin näen.

Paltimo. Jos hän on aikansa mies-

Valva. Sitä hän on, mutta myöskin kehityksen mies.

Paltimo. Jurei tämä tie vieji kehitykseen.

11.
Valva. Laihaan, sammusaan, imottumaan,
pönnettymään. - Kuten olkoonkin siinä-
minä sittenkin en luovu itsestäni.

Paltimo. Yksilöisyys on oikeutelluna sinon-
taan yhteishyvän rajoissa; sitä korttamaan
se ei ~~ole oikeutettu~~ ^{ole oikeutettu} ~~ole vaka~~ ^{ole vaka} saa nousta.

Valva. Minä en näe itsestäni minunkään
yhteishyvän vahingoittajaa.

Paltimo. Siinä et ole vielä herännyt
itseäsi näkemään.

Valva. ~~Minä~~ ^{Minä} minä en ole ~~puolueen~~ ^{puolueen} ~~viini~~
syvästi ~~säikähtänyt~~ ^{kyynyt} omia tekijäni, että o-
lisin ~~kärsäntynyt~~ ^{kärsäntynyt} niistä. En ole pudota
punahtanut pimeisiin kothoihin, että o-
lisin tuntenut tarvista kirmaista hui-
maavaan korkeuteen ja pieltä allik-
koon. Olen aina ollut jotenkin terävä.

Paltimo. Valva, Valva! - - Siinäkö mi-
nulle noin ankarasti ~~puhuta~~ ^{näytehet}.

Valva (hyväillen Paltimoa). Tulistui kuvasta mi-
nua! Näytti, että sinä vielä elät.

Paltimo (erityisesti painalla). Nyt minä vasta

Minun jalkani - joo tullaan.

^{itse}
Vaurio. Eikö kaskelle? ~~Minäkin jään kaskelle~~

Emmi. Ei; Kasken ^{van} väit kumma.

Vaurio. ^{Hyvät kun kumma} Minäkin jään kaskelle.

Emmi. Niinkuin äitikin ja minä - kumma
että Elvikin? Mutta isä suosii tyttäriä jänneä
ja tietysti osmikin, jota äiti sanos mai-
toveriseksi.

Vaurio. ^{Minäkin} ~~Minäkin~~ ^{hyvin} Vaurio, ^{perheellisen} ~~Minäkin~~ ^{hyvin} Vaurio, ^{hyvin} Vaurio, ^{hyvin} Vaurio.

Emmi. ^{Minäkin} ~~Minäkin~~ ^{hyvin} Vaurio, ^{hyvin} Vaurio, ^{hyvin} Vaurio, ^{hyvin} Vaurio.
hän syttää kumma. Mutta minä, minä jään
osmiksi? Nuori poika ja kumma.

Vaurio. Kävessä on pieni ^{hyvin} kikkapöytä, liike
vaima - aivanastaan tytti vieta ei
korkea. ~~Minä~~ ei käytä kumma. Mutta
kumma jään ei voi käyttää.

Emmi. Mutta kumma jään ei voi käyttää.
Käyttää. Minä en kumma jään ei voi käyttää.

Vaurio. ^{Minä} ~~Minä~~ ^{hyvin} Vaurio, ^{hyvin} Vaurio, ^{hyvin} Vaurio.
jään vaimon kumma jään ei voi käyttää.

Emmi. Mutta minä olen kumma jään ei voi käyttää.
Minä olen kumma jään ei voi käyttää.

Vaurio. Minä olen kumma jään ei voi käyttää.
Minä olen kumma jään ei voi käyttää.

Emmi. Kevasta kumma jään ei voi käyttää.
Kevasta ja kumma jään ei voi käyttää.

Paltimo (seksä pöydällä raamattuna) ja luki. seksä
Seksä mitä tämä kirja sanoo: "Sitä kuin
himos süttänyt on, niin se synnyttää syn-
nin, mutta kuin synti täytetty on, niin
se synnyttää kuoleman!"

Valva. Taiikka yhtä hyvin voisi sanoa, että
sitte kuin tuli sytytetty on, niin se syn-
nyttää tulipalon, mutta kuin tulipalo
tapahtunut on, niin se on hävittänyt
rakennuksen.

Paltimo. No sinäpä ~~lupaat~~ taparit so-
vertauksen! Juri niin se on, että
uokkin, valtaan päästyänsä, hävittää
koko rakennuksen, koko ihmisen.
tekee himos sekä intohimos.

Valva. Sen tekee elämä. Jillä me olemme
elämän polttoainetta. - Minksei voisi
keummin sanoa, että missä tuli syty-
tetty on, siellä sytytyy valo ja lämpö, mun-
sitte kuin valo ja lämpö vaikuttanut
niin herää toimin ja elämä, kehittyä kas-
tus ja hedelmä. Niinpä himokin vallo-
ksen päästettyä hävittää, mutta pyödy-
palvelukseen karmittuna karraten
siunatut hedelmät.